

da vi i 1915 havde Skattelovene til Behandling. Da var der en meget stor Del af Landets Befolkning, og ikke den Del, som har den mindste Skatteevne, der praktisk talt slap, det var dem under 6000 Kr.s Indtægt. Formuegrænsen blev ogsaa sat saaledes, at den samme store Klasse — jeg sigter dermed til den danske Gaardmandsstand — fornemmelig slap. Jeg fandt ikke, det var videre værdigt, jeg kunde ikke billige det, fordi der findes hos den Klasse en absolut Skatteevne, og naar Landet er stedt i de Forhold, som det nu er, hvor det egentlig er Landets Forsvar, som kræver betydelige Pengemidler, kan jeg ikke indse, at nogen Del af Befolkningen ikke skal og bør være med til at deltage i de Byrder, som Forsvaret paalægger Landet. Nu ved Revisionen af Skattelovene er atter den samme talrige og gennemgaaende velstaaende Klasse smuttet under. Man har indført en forøget Skat paa Formue, men man har ikke villet gaa med til en Forhøjelse af Ejendomsskylden. Jeg indrømmer, at der selvfølgelig er noget i de Betragtninger, som den ærede sidste Taler (la Cour) gjorde gældende, men det er min faste Overbevisning, at Ejendomsskylden, hvis Skalaen blev sat paa passende Maade, ikke vilde gøre nogen Skade, men inddrage en meget stor Del af Landets Befolkning til Deltagelse i den Skattebyrde, som den nu er unddraget. Naar jeg taler om Ejendomsskylden og anbefaler den, er det ikke for at sige den højtærede Finansminister en Kompliment, jeg mener nemlig, at den højtærede Finansminister har begaaet en Fejl ved ikke at gaa meget længere ned med den. Jeg kan ikke indse, hvorfor man ikke kan gaa ned til Ejendomme med en Værdi af 2,000—3,000 Kr. Selvfølgelig skal Skatten afpasses derefter, det er ikke Meningen, at Ejere af saadanne Ejendomme skal have en Skat, der er i nogen Grad trykkende, men de skal være med til at bære Statens Byrder, derved vil de faa Interesse i en økonomisk Førelse af Statens Finanser. Dette er mit Hovedargument. Det er min Overbevisning, at Ejendomsskylden paa ingen mulig Maade virker trykkende, naar den er indrettet paa en passende Maade. Derimod kan jeg ikke indse, at der er nogen som helst Grund til at forøge den i Forvejen høje Skat paa Formuen. Just fordi mit Standpunkt er, at saa mange af Landets Borgere som muligt skal inddrages under Beskatningen, skal være med til at bære de ekstraordinære Byrder, som i dette Øjeblik paahviler Staten, ønsker jeg,

at man gaar til en Forøgelse af Ejendomsskylden, men vel at mærke selvfølgelig i behørig Grad spidset af ned efter, saaledes at den ikke bliver nogen særdeles stor Byrde, men paa den anden Side skulde Ejendomsskylden føres igennem langt ned. Jeg ved ganske vist, at dette ikke er noget populært Standpunkt; vil man fiske Stemmer, anbefaler man ikke dette, det ved jeg meget vel, men det forekommer mig, at det skal ikke være Rigsdagsmændenes og heller ikke Regeringens Standpunkt at fiske Stemmer, det skal være Rigsdagsmændenes og Regeringens Opgave at gennemføre saadanne Reforme, som paa den ene Side er retfærdige og paa den anden Side nyttige.

Finansministeren (Brandes): Det foreliggende Forslag til Lov om overordentlig Indkomst- og Formueskat til Staten har ikke fundet nogen egentlig Modsigelse i dette høje Ting, fra de forskellige Ordføreres Side har man sluttet sig til det, baade den ærede Ordfører for Partiet Venstre og Ordføreren for det konservative Folkeparti. Om der i Dag vil blive Lejlighed til Forhandling om Enkeltheder, ved jeg ikke, men en saadan Forhandling vil jo kunne føres i det Udvalg, som vi venter vil blive nedsat, og dertil skal jeg saa ogsaa henvise. Det forekommer mig ikke, at der er nogen Grund for mig til at komme ind paa Enkeltheder, end ikke i dette Øjeblik paa den Ændring, som den ærede sidste Taler, det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth), var inde paa, nemlig at man, saa vidt jeg forstod ham, skulde undtage Formuen for den Tillægsskat, som der i Lovforslaget om overordentlig Skat paa Indkomst og Formue er Tale om. Derimod har det jo ikke været saa heldigt for mig, at det Forslag til Lov om Ejendomsskyldforhøjelse, som jeg har fremsat, har vakt almindelig Tilslutning. Jeg takker det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) for hans Tilslutning ligesom ogsaa den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Christiansen), derimod har jeg med nogen Beklagelse hørt den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Dalsgaard) gentage de samme Argumenter, som tidligere er fremsatte mod dette Lovforslag. Det ærede Medlem mente, at man ikke atter skulde komme ind paa de samme Argumenter og Betragtninger som tidligere, fordi jeg ved tidligere Forhandlinger var blevet noget irriteret over dem. Dette er dog ikke Tilfældet, jeg hører med Glæde baade den ærede Ordfører for Partiet Venstre, det